

საგარეო ურთიერთობების მინისტრის განცხადება

1993 წლის 1 მარტიდან

საბავშვო გაზეთი

ინფორმაცია

საგარეო ურთიერთობების მინისტრის განცხადება

ამ დღეებში ზუგდიდს ეროვნული მემკვიდრეობის ძეგლის სახელით...

დეკლარაციის უფლებამოსილების აღდგენის შესახებ...

ელის რესპუბლიკის 1993 წლის 9 ივლისის კანონის...

ყველა ამ საკითხზე სესიამ მიიღო შესაბამისი გადაწყვეტილება...

სესიის მორიგ სხდომაზე მოხმინეს დეკლარაცია...

დეკლარაცია ბ. ჯავახიშვილი...

დეკლარაცია ბ. ჯავახიშვილი...

სესიამ მოხმინა დეკლარაცია...

სესიამ მოხმინა დეკლარაცია...

სესიამ მოხმინა და დეკლარაცია შემდეგი დოკუმენტები...

აღნიშნული და „სხვადასხვა“ გრიფით შემოტანილი საკითხები...

სესია წარმართა ეროვნული სულიერებისა და ერთობის...

ქვეყნული საბავშვო გაზეთი

13 ივლისს ზუგდიდში პატრიოტთა კიდევ ერთი ჯგუფი...

გაიღეთ სისხლი

ამ დღეებში უჩვეულო ხალხმრავლობა...

ჩვენთან საუბარში განყოფილების საოპერაციო მუშაკი...

საგარეო ურთიერთობების მინისტრის განცხადება

3 ივლისს

ქართველი კაცის ცნობიერებას უძველესი დროიდან ასაზრდოებდა...

ხალხის წინაშე მისწრაფებებიან.

კოლხეთის ბინადართა წინააღმდეგ...

გვეამაყებს, რომ შეგვიძლია...

კრებას 22 წელს ესწრებოდა ფოთის ეპისკოპოსიც.

ფაქტია, რომ ლევან მეორე დადიანის დროს...

აღიარებულია, რომ ეროვნული თვითშეგნების...

საკუთარი ვინაობის გათვითც...

ნობიერების პრობლემა სხვათა შორის ძველ დროშიც იღვავა...

იანური სახე, დაკარგოს ეროვნული ნიშნები...

ამიტომ იყო რომ ქართველი ხალხი...

„24 წელს, კრიტიკულ სიტუაციაში, როცა კოლხები ირანელებსა და ბიზანტიელებს...

(დასასრული მე-2 გვერდზე)

(დასასრული)

აი, ამ დღეებს დიასაც უნდა მივსდევოდეთ, დღესაც ფართაზისა და გუბაზის შთამომავალი...

სწორედ უმალლესი წინაგობით იმპულსი კარანახობა თვედორე მღვდელს ლუარსაბ მფის ადგილისამყოფელის...

აჭე ტრავიკულ შეგრძნებას ის ბადებს, რომ არ არის ერთიანობა ადამიანებში, დიარღვა საზოგადოებრივი ცნობიერება...

კეთების გამოვლინება ილია კავკავიძის მოხორბობა „ნიკოლოზ გოსტაშვილი“ როცა ქართველი მემკვიდრე სიცოცხლის ჩუქნის დამარცხებულ თათარს...

რამ სახეზეა მგორე უბედურება - სულისშემტყვევითი ქსეტიყვამის სულში დალეკილი მანგულთა გულგრილობა და ეგოიზმი...

ვიღობდეთ ღირსებით

დავავებდეთ: რა არის ქართველისთვის მთავარი, წარმართველი ვნება, სტიქიონი? ჰიროსა ძღვეის პათოსი, ეროვნული იდეის ერთგულება, პიროვნული ღირსების აღიარება და დაცვა...

ღროწე ბატონი კონსტანტინე გამსახურდია: „ჩვენ ვერაფრის დიდებით ვერ შევძლებთ ქართველი კაცის სულიერ აღორძინებას, თუ ენერგიულად არ ავამოქმედებთ ისეთი ინსტიტუტებს, როგორც პარტიული ოჯახი...“

რინდული წინაგობა, ერთგულების მარადიული იმპულსი. ამ მხრივ უნიკალურია ცოტნე დადიანის სახე, რომელსაც ანალოგი არ მოეპოვება მსოფლიო ისტორიაში...

ნაირ ინტერპრეტაციას ამდევნე. ჩვენი აზრით, ეს იყო ზედმიწევნით ტრავიკული რამ, მაგრამ იმედროულად ისტორიულად გარდუღულ კომპარტი, რომელმაც ფაქტობრივად ახალ ფაზაში უნდა გადაიყვანოს სტრუქტურის და მარტავი თავკერძობის ფაზიდან საყოველთაო ერთგულების, ერთიანობის განზომილებაში...

ღიდი ფრანგი მოაზროვნე მონტენი წერდა: „სულიერ სრულყოფილებას იმდენი საფეხური აქვს, რამდენი საყენიც მიწიდან შეცამდეა.“ მას მოყვავს ასეთი მაგალითი: „როდესაც ცხენს ყიდულობენ, მას ხსნიან „აღკაშულობას და ისე ათვალიერებენ.“ ასე უნდა იყო ადამიანის შეფასებისას, ქონება, თანამდებობა, გარკვეული გავლენა საზოგადოებაში - ეს გარკვეული სამაჯურები: მთავარი საზომი უნდა იყოს მისი ღირსებითი მონაცემები, მისი შინაგანი ადამიანური არსი, ღირსების საწყისი...

ამ და მომდევნო ხანის სხვა ნაწარმოებებში გამკლ, ლიტმოტივიურ ხაზად იკვეთება რწმენის უმღველოების ფაქტორი, აქცენტი კეთდება სწორედ სიკეთისა და სათნოების საწყისზე, რომელიც სრულყოფილს ხდის პიროვნებას, რწმენის გარეშე პიროვნება არც არსებობს, ის ფიქციაა.

ამ მხრივ ჩვენთან არსებული ვითარება საგანგაშოა. ამ ვიდეოკასეტების ბუმმა შესაძლოა, ავადმიყოს ვახტანგ ბოქორიშვილის თქმისა არ იყოს, „სულს სუფსისი“ დამართოს ჩვენს ახალგაზრდობას. პორნოგრაფიისა და სისხსტიკის ფილმების ეს ტალღა თუ არ გაიფილტრა, თუ რადაცნაირად ცენზორის ფაქტორში არ გატარდა, ძალზე სავალალო შედეგებს მოვიქმეტ.

მისი სრული ანტიპოდია, მურმანი. ბედნიერებას მისთვის მხოლოდ ერთ ასპექტი აქვს პირადი. მურმანის ტიპის პიროვნებისთვის დამახასიათებელია სრული ინდუფერენტურობი სიმატისა და სამართლიანობის მიმართ, მათთვის საკუთარი მიწების რეალიზების გზაზე არ არსებობს არავითარი წინაგობი ბარიერი.

პირადი ეპოქის წინაგობის ერთერთ უმთავრეს ნიშნად მიჩნეულია დიდსულოვნება, რაც რინდულ ქცევაში ვლინდებოდა ისტორიულად. ამ რინდულ წინაგობას არ ახასიათებდა კლასობრივი, ან ვიწრო კასტური კლასიფიკაცია. რინდული წინაგობა სხვეოდო როგორც წარჩინებულებს, ისე მდაბიოებსაც. ჩვენი წინაპარი უკადრებულს არ ივადრებდა, კულტის დონედე აყავდა პატივისცემა ოჯახის, მშობლების, დედის, მოცვალებულის, წინაპრების მიმართ. უცხოელი მისიონერები ხშირად იტყოდნენ ხოლმე: ოდნეული კაცი ისე თავაწიანად ირჭება, რომ ფრანგ მარკოზსაც შეშურდებო.

კონსტანტინე გამსახურდია: „ჩვენ ვერაფრის დიდებით ვერ შევძლებთ ქართველი კაცის სულიერ აღორძინებას, თუ ენერგიულად არ ავამოქმედებთ ისეთი ინსტიტუტებს, როგორც პარტიული ოჯახი...“

უმაღლესი წინაგობით ვალდებულდება, უბიგებდა ცოტნე დადიანს, წასულიყო ანისს და თავის პატივაჯრილ მეგობრებთან ერთად დაწოლილიყო მღეზე. ეს წინაგობი ვალდებულება აძულდებდა მეფე დემეტრე თავდადებულს ხლებოდა ურდოში არღუნ-ყანის და სასიკვდილოდ გადაედო თავი.

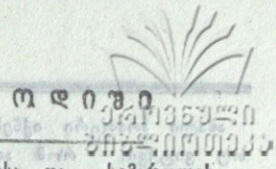
უბედურებაა ეს ჩვენი, რომ ლამის საზოგადოების ერთი ნაწილი გადაიჩნა ღირსეულად მოქცევას. ახალგაზრდების არც თუ ისე მცირე ნაწილი თავის ქცევებს ცხოველების დარად შიშველ ინსტიტუტზე ბნელ შინაგან იმპულსებზე ამყარებს, განშორდა მოქალაქის გაქურდვის, გაძრის, შეურჩვეყოფის, უხუნად აგდების, მოკვლის ფაქტები. ქართველთა შორის დამრწის შური, სიძულვილი, ტყვია. კენური სულის ასეთ აწვავებას ვედარ უძლებს ადამიანი. ყველ-

სხვათაშორის მამა-პაპური წინაგობის განმტკიცების დიდ საქმეს თავის ხელს ასუველებდა სამეგრელოში დამკვიდრებული გამგებლობის სისტემა. დიდი ნიკო დადიანმა, ოდიშის სამთავროს მოურავმა და მსაჯულთუხუცესმა შემოიღო ქცევის წესების სპეციალური კრებული „დასტურ-ღამა“.

საბჭოურმა სინამდვილემ სხვა ათას უბედურებასთან ერთად ქველმოქმედების სურვილი ჩაკლავდა ადამიანებში, ან როგორ შეიძლებოდა პიროვნებას თავი გამოედო რომელიმე ღირსი, შეიკრებულ მოყვასის დასახმარებლად, როცა ქურდობა ცხოვრების ნორმად იყო აღიარებული, როცა მის მიერ უკანონო მაქინაციებით მონაგარ არაღვალისი რებულ ქონებას აკრძავდნენ, დაფარვის ტაბუ შექონდა დადებული.

ეროვნულ მოძრაობას სხვა ობიექტურ, თუ სუბიექტურ ფაქტორებთან ერთად უდღევსი წინაგობი მიაყენა სწორედ წინაგობის დეფიციტმა. უფრო სწორად, უწინაგობამ. ერთბაშად იჩინა თავი ქართველი კაცის დამაქცევლმა თვისებებმა: შურმა, ორჭულობამ, თვითგანდიდებამ, პატივმოყვეტობამ და ა. შ.

წ. თაღია.

ამ დღეებში, ზუგდიდში, ჩატარდა საქართველოს კანონიერი ხელისუფლების უზენაესი საბჭოს მორიგი სესია.

1. რას მოელით სესიისგან? 2. აფხაზურ-ქართული კონფლიქტის თქვენთვის უმნიშვნელო კომენტარი. 3. რას ეტყვი ქართველ ერს ამ გასაჭირის უახლოეს? 4. რა იხსნის საქართველოს?

ამ საერთო შეკითხვებით მიმართა რედაქციამ უზენაესი საბჭოს დეპუტატებს ზურაბ ბუჩქაძეს, ბიძინა ლანგაძეს, ირინა ტალიაშვილს და საქართველოს ეროვნული ხსნის მოძრაობა-წინააღმდეგობის ფრონტის მთავარი კომიტეტის წევრს, „მრგვალი მაგიდას“ წევრს მმრის მუხარამ მუსხიშვილს.

ზურაბ ბუჩქაძე — 1. პარლამენტს, როგორც კანონიერი ხელისუფლების საკანონმდებლო ორგანოს არ შეუწყვეტია ფუნქციონირება — მან რამდენიმე სესია უკვე ჩაატარა, მართალია, საქართველოს ფარგლებს გარეთ, მაგრამ კანონიერი ხელისუფლების ეგიდით. მორიგი სესია, დარწმუნებული ვარ, კიდევ ერთხელ მოახდენს ეროვნული მოძრაობის კონცენტრაციას და მის გარშემო დაერთდება იმ ძალებს, რომელთაც საბოლოოდ გადაწყვეტენ საქართველოში კანონიერების აღდგენის საქმეს.

2. ამ ხელისუფლების პირობებში ეს ომი წაგებულად მიიჩნევა. მისი დამთავრების საუკეთესო ვარიანტი აფხაზეთის ავტონომიის აღდგენაა, მაგრამ არა იმ შინაარსით, რაც თუნდაც არსებულ წლებში ჰქონდა. აფხაზეთიდან ქართული ჯარის გამოყვანა საბოლოოდ დაარწმუნებს აფხაზს გამარჯვებაში და ამ ტერიტორიაზე ქართულ მხარეს დასახლების საშუალებასაც არ მიეცემა. ეს უნდა სცოდნოდეთ აფხაზეთთან ომის წამოწყებთან და სცოდნოდეთ, რომ აფხაზეთის ხელყოფა რუსეთის ინტერესებთან დაპირისპირება იქნებოდა და საქართველო ისეთ პირობებში, როგორშიც დღეს იმყოფება, ამ ომს ღირსეულად ვერ დამთავრებდა. საქართველო რუსეთთან შეზღოვებულ მხოლოდ მათნე შესაძლებლობას მართლაც კავს და დაუდგება გვერდით.

3. დღეს თითოეული ქართველი თავისებურად პოლიტიკოსი უნდა იყოს. აქტიური პირი უნდა იქნებოდეს მისცემს მას შესაძლებლობას

უფლით, როგორც ეს ოდითგანვე ჩვეოდა ჩვენს ხალხს, დანახოს სიმათლე და იპრობოს სრული თავისუფლებისათვის, სხვა გზა ჩვენ არ გვაქვს.

4. მხოლოდ ერთად დგომა, ერთიანობა გადარჩენს ქართველ ხალხს.

ირინა ტალიაშვილი —

1. ჩვენ ვიკრივებით, რომ კიდეც ერთხელ დავსდეთ ერთად, ვიფიქროთ, ვიმსჯელოთ ჩვენი ქვეყნის ბედზე და ვიპოვიოთ ამ გაჭირვებიდან გამოსავალი გზა. ვფიქრობ, ეს ერთგვარი სულიერი თანადგომა იქნება ქართველი ხალხსადმი, რომელსაც დღესაც ისე უყვარს თავისი რჩეულები, როგორც მაშინ, უზენაესი საბჭოს არჩევნების

დღეს, ძალიან მძიმე პირობებში გვინდობა მუშაობა. გადატანული რეპრესიების შედეგად დღეს რისკია ასეთი შეკრების მოწყობა. ღმერთმა უწყის რა მოხდება ამას, მაგრამ ჩვენ გვინდა ჩვენი ხალხის გვერდით ვიყოთ მისი ყველა უბედურებისა თუ ტრაგიკული უბედურებისა...

2. ეს არ არის აფხაზურ-ქართული კონფლიქტი. თქვენ იმეორებთ იმ ტერმინს, რომელიც პროკომუნისტებმა შექმნეს. ეს არის ომი რუსეთ-საქართველოს შორის. მისი უჭიჭეუდად წამოწყება შევარდნაზე, ჩემი აზრით თვითრუსეთის დავალებით. კონფლიქტია როცა ადამიანები აწარმოებენ განსხვავების გამო ურთიერთობებს ვერ აგვარებენ. აქ კი ხალხი იღუპება, ქალაქები ინგრევა, ერთი ქვეყანა ხსნის არ შემორჩება ქართული მიწის, ეს ომი, ნამდვილი ომი.

სასაცილოა, ბავშვები არ მოტყუვდებოდა. იოქოს შევარდნაზე ჩქაროებს. ომის დამთავრებას, თითქოს ელოდნაც ერთი

სული აქვს, როდის ჩათვლება ხსნისადგობა, მხოლოდ მხრს გვიჭერს, როგორც ჩანს. მაგრამ არძინება არ თმობს თურმე. წარმოიდგინეთ ერთ არძინებს მთელმა ქსოფლით აფხაზეთი ჰქონდათ და სხვა სხვა. ხაზგასმით ავღნიშნავ: ეს არის რუსეთ-საქართველოს ომი, რომელიც პროკომუნისტურმა ძალამ წამოიწყო ჯერ კიდევ... დეცემბერში.

3. ქართველებმა სულის მხნეობა უნდა შევიწინააღმდეგოთ... ხანდახან ვფიქრობ, რომ ყველაფერი მორჩა და გამოსავალი არ არსებობს. არადა, რატომ? ქართველებს უფრო მძიმე მდგომარეობა დანაც გვიპოვია გამოსავალი. მთავარია

ნან კანონისა და სიმათლის დასაცავად. დღესაც დღეობა მთავრობამ იცის, თუ რა გადარჩენს საქართველოს. იცის ეს პირად შევარდნაზე. მხოლოდ კანონიერი ხელისუფლების აღდგენას, პრეზიდენტის დაბრუნებას შეუძლია ერის გადარჩენა. სხვაგვარად ვერ აღდგება ურთიერთდობა და გაგვიჭრებდა.

მმრის მუხარამ — 1. დაფიქრება იმისა, რომ საქართველოს კანონიერი ხელისუფლება უფლებას უზენაესი საბჭოს პარლამენტის მოქმედებს და უკვე საქართველოს ტერიტორიაზე აგრძელებს მუშაობას. თავისთავად დიდი ფაქტია.

2. აფხაზეთი საქართველოს განუყოფელი ნაწილია და ასევე დარჩება. შევარდნის მართლმეტყველი რეჟიმის მიერ ხელგაწურად გაჩაღებული ომი გამიწინააღმდეგობისა და აფხაზეთის გენოციდისათვის უნდა შეწყვეტოს ქართველთა და აფხაზეთის მშვიდობიანი მოლაპარაკების გზით.

3. ქართველმა ხალხმა უკვე გამოთქვა თავისი ნებასრული დაუმორჩილებლობა საბოლოო გამოთავისუფლების სურვილით. ხალხის სურვილი იყო ივანე ჯავახიშვილის სახელობის უნივერსიტეტის 108 თანამშრომლის გაცხადებაშიც, რომელიც აშუამდგომელი მართლმეტყველი ხელისუფლების გაშქმებას (და არა გადადგომას) მოითხოვდა; განცხადებას ბუნებრივად მოჰყვა სახალხო პლენისციტი, რომელსაც „მრგვალი მაგიდა“ ხელმძღვანელობს (და არის საფუძველზე შექმნილი საერთაშორისო სამართლებრივი დოკუმენტი ამ რეჟიმის გასაუქმებლად.

4. საქართველოს გადარჩენის ერთადერთი პოლიტიკური გზა კანონიერი ხელისუფლებისა და პრეზიდენტის დაუყოვნებლივ დაბრუნებაა. და კიდევ ქართველი ერის შეუდრეკელობა, დაუთრგუნავი სწრაფვა თავისუფლებისაკენ.

საუბარი ჩაიწერა ნ. მუსხიშვილმა.

ღმერთო, სულით გამაძლიერე...

რების აღდგენის მოთხოვნით გაერთიანდეთა ერთი.

ბიძინა ლანგაძე — 1. სესიის ჩატარებას ბევრი მნიშვნელოვანი მომენტი აქვს. ქართველ ხალხს შესაძლებლობა მიეცემა, დარწმუნდეს რომ კანონიერი პარლამენტი მუშაობა არ შეუწყვეტია. რომ ის ისევე არსებობს და იბრძვის კანონიერების აღდგენისათვის, საქართველოს გადარჩენისათვის.

2. ეს ომი თავს მოხვეულობდა ხელგაწურად დაწყებული. მხოლოდ არა აფხაზეთს და ქართველებს შორის, არამედ იმპერიას და საქართველოს შორის. იონანი საქართველო დაქუცმაცება, დაუძლიერება, დანაწევრება გახლავთ. საბოლოო მიზანი კი „სნე“-ში მესვლა და ახალი იმპერიის შექმნა. ყოველივე ამის სულის მძღვანელი შევარდნა-ქართობიანს და მისი კავშირია იმპერიულ ძალებთან. დღის წესრიგით ქართველი ერი შესაძლებლად საერთო ენის გამოინახვას აფხაზეთთან და კონფლიქტი მოგვარდება.

3. მივმართებ ჩემს ერს შეიკრას რწმენითა და სიყვარ-

დღეს, ძალიან მძიმე პირობებში გვინდობა მუშაობა. გადატანული რეპრესიების შედეგად დღეს რისკია ასეთი შეკრების მოწყობა. ღმერთმა უწყის რა მოხდება ამას, მაგრამ ჩვენ გვინდა ჩვენი ხალხის გვერდით ვიყოთ მისი ყველა უბედურებისა თუ ტრაგიკული უბედურებისა...

2. ეს არ არის აფხაზურ-ქართული კონფლიქტი. თქვენ იმეორებთ იმ ტერმინს, რომელიც პროკომუნისტებმა შექმნეს. ეს არის ომი რუსეთ-საქართველოს შორის. მისი უჭიჭეუდად წამოწყება შევარდნაზე, ჩემი აზრით თვითრუსეთის დავალებით. კონფლიქტია როცა ადამიანები აწარმოებენ განსხვავების გამო ურთიერთობებს ვერ აგვარებენ. აქ კი ხალხი იღუპება, ქალაქები ინგრევა, ერთი ქვეყანა ხსნის არ შემორჩება ქართული მიწის, ეს ომი, ნამდვილი ომი.

სასაცილოა, ბავშვები არ მოტყუვდებოდა. იოქოს შევარდნაზე ჩქაროებს. ომის დამთავრებას, თითქოს ელოდნაც ერთი

დღეს, ძალიან მძიმე პირობებში გვინდობა მუშაობა. გადატანული რეპრესიების შედეგად დღეს რისკია ასეთი შეკრების მოწყობა. ღმერთმა უწყის რა მოხდება ამას, მაგრამ ჩვენ გვინდა ჩვენი ხალხის გვერდით ვიყოთ მისი ყველა უბედურებისა თუ ტრაგიკული უბედურებისა...

2. ეს არ არის აფხაზურ-ქართული კონფლიქტი. თქვენ იმეორებთ იმ ტერმინს, რომელიც პროკომუნისტებმა შექმნეს. ეს არის ომი რუსეთ-საქართველოს შორის. მისი უჭიჭეუდად წამოწყება შევარდნაზე, ჩემი აზრით თვითრუსეთის დავალებით. კონფლიქტია როცა ადამიანები აწარმოებენ განსხვავების გამო ურთიერთობებს ვერ აგვარებენ. აქ კი ხალხი იღუპება, ქალაქები ინგრევა, ერთი ქვეყანა ხსნის არ შემორჩება ქართული მიწის, ეს ომი, ნამდვილი ომი.

სასაცილოა, ბავშვები არ მოტყუვდებოდა. იოქოს შევარდნაზე ჩქაროებს. ომის დამთავრებას, თითქოს ელოდნაც ერთი

ნ. მუსხიშვილი ინტელიგენტს, მოამბავს, კარგ მეოჯახეს, მუზეუმის ყოფილ დირექტორს, პლატონ ჯიშკარიანს უსრულდება დაბადებიდან ოთხმოცი წელი. ჩვენი კორესპონდენტი რევაზ ქორთუა შინ ეწვია მას და ინტერვიუ სთხოვა.

გთავაზობთ ამ ინტერვიუს: ბატონო პლატონ, გილოცავთ დაბადებიდან ოთხმოცი წლის შესრულებას, ვისურვებთ ხანგრძლივ სიცოცხლეს, ჯანმრთელობას, ბედნიერებას.

თქვენ ოთხმოცი წლის სიმალიდან დაწყებით დღევანდელი და ბევრი დასკვნის გაკეთებაც შეგიძლიათ!

— დიდი მადლობა, თქვენც ვისურვებთ ჯანმრთელობას და წარმატებას, რაც შეეხება დასკვნებს... ჩემის ფიქრით, საჭიროა სულიერი და ხორციელი აღორძინება. შრომის უნ-

კეთილად დამაშვირებელი და სკოლის დირექტორი.

1941 წელს სამხედლო ომში გამიწვიეს, სადაც ოთხი წელი ვიბრძოდი.

1945 წელს ზუგდიდის პედაგოგიური ინსტიტუტში ვიყავი კათედრის გამგედ, შემდეგ მუზეუმის დირექტორად გადამიყვანეს. მუზეუმში მუშაობის წლები იყო ჩემთვის აქტიური სამეცნიერო მოღვაწეობის დრო. ჩავატარეთ 25 სამეცნიერო სესია. აქედან 16 სესიის მასალები გამოიცა. სამეცნიერო სესიაზე მონაწილეობდნენ ისეთი მეცნიერები, როგორც იყვნენ: აკადემიკოსი მირიანე ძველია, აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი შოთა მესხია, აკადემიკოსი გიორგი ჩიტაია.

რას უძღებოდა ხარტონ ქირია, ისტორია—ფილოსოფიის შალვა ლაღიანი და ბ. შ.

ამჟამად თავისუფლების ძლიერი ნაკადი შემოიჭრა და ნიჭიერად გამოდიდება და ფართოდ გაქანება ჰპოვა. შინსი მეტია ცოდნის შექმნისა. ამბობენ, კადრები უფრო ცენზიანები არიან. მე ვიცი პროფესორ გრიგოლ ზვინის, მეცნიერებთა კანდიდატებს გონელი არა ხამის, ჯანრი ნაყოფის, პროფესორ მამანტი პაქორიას, ლოცენტ ჯემალ პაქორიას, მეცნიერებთა კანდიდატს გიზო ნარმანის და ბევრ სხვას. ნამდვილად ღირსეული კადრებია.

— თქვენ, ცოტა არ იყოს ნაწყენი წახვედით მუზეუმიდან. მერე ერთი პერიოდი მეცნიერებთა კანდიდატი კაცი, ჩაისაც კრფდით, რადგან შვილები აბიტურიენტები გყავდათ. რას ფიქრობთ, ხომ არ იყო ეს წლები ილუზიის (დასასრული მე-4 გვერდიზე)

ახალი არაფერი იქნებამაჲსი, თუ ვიტყვებ, რომ აფხაზეთი ყველა ჰუმანიტარული ქართველის ტყველია. საყოველთაოდ ცნობილია ისიც, რომ ომს, პირველ ყოვლისა, სარდლობის მიერ გატარებული საბრძოლო ტაქტიკა და ჯარისკაცთა შემართება იგებს, ომის მთელი სიძლიერე კი, ალბათ, მაინც უბრალო მეომარზე გადადის. აქედან გამომდინარე, არ უნდა იყოს ინტერესმოკლებული მეომრის თვალით დანახული და მის მიერ განცდილი ომზე

ჯარის წინსვლა. გადავიდოდით იერიშზე, ავიდებით რომელიმე სტრატეგიული მნიშვნელობის მქონე პუნქტს, გავმადრდებით, სულს მოვითქვამდით და მოგვიღობა ბრძანება უტყდება: დაუბრუნდით საწყის პოზიციებს. ყოველივე ეს საქველდ ყოველთვის ხდება. საეჭვოდ გამოიყურებოდა ისიც, რომ წინა ხაზზე მეომრებს ტყვია-წამალი აკლდებოდათ, ხოლო იგივე ტყვია-წამალი საწყობში იპოვებოდა. გაგრაზე უბრალოდ ცხადი გა

სამხედრო მოქმედებებს მცოდნე და გამოცდილი ჯარისკაცები ჩაუხუნონ სათავეში (თუ მოიძებნება საერთოდ ასეთი), თორემ ეს უაზრო მსხვერპლთა შეწირვა უფროა, ვიდრე ომი. მინდა კიდევ ერთ რამეზე ვთქვა ჩემი აზრი: ალბათ ყველას გაუვიწყრებული გაქვტ ტელევიზიით გადაცემული ასეთი შინაარსის ტექსტი: —მა და ამ დროს მოწინააღმდეგე ქურავები დაუნია ჩვენს საბრძოლო პოზიციებს. ქართული ჯარის ნაწილებმა მათ ცეცხლით უბახუსებს. მოწინააღმდეგე

რა ხდება, ბატონებო, აფხაზეთში?

საუბარი. მე ვესაუბრებ 20 წლის სტუდენტს ვანო ქუჩიძეს, რომელიც მოხალისედ წავიდა აფხაზეთში, მონაწილეობა მიიღო გაგრის ავადსახსენებელ ბრძოლებში, მძიმედ დაიჭრა და ამჟამად მიორე ჯგუფის ინვალიდი გახლავთ. გაგრის დაცემა ჯერჯერობით ამ ომის კულმინაციური წერტილია და უნდა ვიფარაუდოთ, რომ ამათგან ირგვლივ მოქმედებს მოქმედი კარგანანს (გასტანს, უნდა აღინიშნოს, რომ გაგრასი მებრძოლთა უმრავლესობა თითქმის ერთსულოვნად მიუთითებს ერთიანი, ორგანიზებული სარდლობის ქეობაზე და გაგრის დაცემის მიწვევად არასწორ საბრძოლო ტაქტიკას ასახელებს. ასეა ეს მეომარიც:

ხადა, რომ იქ მეოცი მეომრები ძალიან ლეკვებივით გაგვიდებ. ეს მალე ყველასათვის გახდება ცნობილი, აფხაზეთში და მათმა ამფსონებმა კარგად იცოდნენ, სად იმყოფებოდა ჩვენი შენიღბული პოზიციებიც კი, და სწორედ იქ ხსნიდნენ მასობრივ ცეცხლს, სადაც ყველაზე მეტად გვიქირდა. გაგრა სარტორიოდ მოკლე დროში იქნა მტრის მიერ დაკავებული. ხოლო გაგრის მტრის ხელში გადასვლას რაც მოჰყვა, ყველას კარგად გვახსოვს. ბოლოს და ბოლოს რაშია საქმე — ომია თუ ომობანა. თუ თამაშია, 'გამეცონ, ზემო ეშელო' ნებიდან და ბიჭებს ნუ ჩავხოცავთ უაზროდ. ერთხელ და სამუდამოდ უნდა გადაწყვიტოს ჩვენმა მთავრობამ: ჯერ ომის მოშება თუ არა, ქართველ ერს ამ ომის მოგება უნდა, ხოლო ვინც ერის ნებას წინ აღუდგება, მისი ადგილი საქართველოში არ არის. უკვე დროა, აფხაზეთში მიმდინარე

გემ განიცადა ცოცხალი ძალი და მატერიალური ტექნიკის დიდი ზარალი. ჩვენი მხრიდან მსხვერპლი არ არის. —ამ ტექსტის მოსმენისას არასოდეს დაგაბადებოთ კითხვა, ნება ჩვენებს არ ეყარებათ ტყვია და ჭურჭი თუ აფხაზეთს ეშლება და ჭურჭების ნაცვლად ყვავილებს ისვირანო? თუ დაგაბადებიათ, მე ასე ვიპასუხებ: იქ ჭურჭებიც ნამადგელია, ტყვიებიც და სამწუხაროდ ბიჭებიც ნამადგელიად იღუპებიან. და ბოლოს, მინდა ვკითხო ჩვენს მთავრობას: მე აფხაზეთში ვიყავი, ვიბრძოლე, გამარჯვებაც ვნახე და დამარცხებამც მძიმედაც დავიჭერი, ბევრი რამ ვისწავლე და ვავიგე. მაგრამ ერთ რამეს ვერაფრით დავადგი თავი და თქვენ მინდა ვკითხოთ: რა ხდება, ბატონებო, აფხაზეთში? ლაშა გერულაშვილი

.... გაგრაში ყოველ წუთს იგრძნობოდა, რომ მეომრები ზედის ანაბარად ვიყავით მიტოვებული. მივიჩინებოდა ალბათ კარგახანს ვერ გავცემ პასუხს კითხვაზე, თუ ვინა ბრძანებით იქნა შეჩერებული ქართული

სადმი, ფსიქოლოგიური უნდა ბლობის ატმოსფეროს შესაქმნელად. და ყველაფერი კეთდება იმისათვის, რომ ხუნტისა და იმპერიის ფართული გარიგების კვალობაზე აფხაზეთის ჩაბარების შემთხვევაში ერის წინაშე გამოინახოს განტყვევის ვატი ჰუმანიტარული ეროვნული ძალების სახით.

სასიამოვნოდ იკითხება ვრცელი პუბლიცისტური წერილები: „ქართველთა ხე ცნობადისა“ და „ქართველებს ქართველობა მართებს“, რომლის ავტორები არიან გონელი არახამია და გოროგი კვანტალიანი. გაზეთ „სპონდილის“ ნომრის სტუმარი მწერალი ქალი რენე ტალიაშვილი: „მე შევძელი შემიქნა ციკლი, რომელსაც „ლორთული პუბლიცისტიკა“ ვუწოდებ. ეს არის, თუ შეიძლება ასე ითქვას, გოდების წიგნი, ჩემი ყოველდღიური გაწყობილება და განცდები მხატვრულ სიტყვაში გადავიტანე“ ამბობს იგი. დარეჯან სანაიას „ჩაერვიე „სპონდილი“ ძლიერების და ერთიანობის სიმბოლოა“. შესაძლებლობას აძლევს მწერალ ქალს მისეულ შეფასება მისი ქართველოს გაშინდელ, დღევანდელ, თუ ხვალდღელ დღეს. ითქვას ქართველთა გულისტყვილი დაუტყვიო პოეტ ჯირა ფიცხელას წერაღს

გამოვიდა მორიგი ნომერი

ამ დღეებში მკითხველმა მიიღო სრულიად საქართველოს ეროვნულ-პოლიტიკურ მოძრაობა „სპონდილის“ პერიოდული გაზეთის „სპონდილი“ — მორიგი ნომერი.

სრულიად საქართველოს ეროვნულ-პოლიტიკური მოძრაობა „სპონდილის“ სათათბიროს განცხადებას აფხაზეთში მიმდინარე ომთან დაკავშირებითაა გაკეთებული.

სასიამოვნოდ იკითხება ვრცელი პუბლიცისტური წერილები: „ქართველთა ხე ცნობადისა“ და „ქართველებს ქართველობა მართებს“, რომლის ავტორები არიან გონელი არახამია და გოროგი კვანტალიანი.

გაზეთი იხსნება ბატონ ზვიად გამსახურდიას მიმართებით აფხაზეთში დისლოცირებული ქართველი მეომრებისადმი. აქვე მოთავსებული სრულიად საქართველოს ეროვნული დაუმორჩილებლობის კომიტეტის, საქართველოს რესპუბლიკის ეროვნული გვარდიის მთავარი სამმართველოს ერთობლივი განცხადება, სადაც ბრალი ედება დღევანდელ ხელისუფლებას საქართველოს რესპუბლიკის ეროვნული გვარდიის სარდლის ვახტანგ (ლოთი) ქობოლის მიმართ ცილისმწამებლური ინთორმაციის გავრცელებაში, რაც ერის გამოთქვამ ქმედებას ისახავს მიზნად და კიდევ უფრო ხლენს ურთიერთდაპირისპირებულ მხარეებს. განცხადების ტექსტში აღინიშნულია, რომ „ამოქმედებულა ახალი მზაკვრელი მექანიზმები, რაზე შეშავდაონ ერი სამეგრელო-

სადმი, ფსიქოლოგიური უნდა ბლობის ატმოსფეროს შესაქმნელად. და ყველაფერი კეთდება იმისათვის, რომ ხუნტისა და იმპერიის ფართული გარიგების კვალობაზე აფხაზეთის ჩაბარების შემთხვევაში ერის წინაშე გამოინახოს განტყვევის ვატი ჰუმანიტარული ეროვნული ძალების სახით. სრულიად საქართველოს ეროვნულ-პოლიტიკური მოძრაობა „სპონდილის“ სათათბიროს განცხადებას აფხაზეთში მიმდინარე ომთან დაკავშირებითაა გაკეთებული. გაზეთი ბეჭდავს ინფორმაციას სრულიად საქართველოს ეროვნულ-პოლიტიკური მოძრაობა „სპონდილის“ ზუგდიდის საკრებულოს პირველი კონფერენციის შესახებ. აქვეა ნაწყვეტი ედემ კვიციანი მოხსენებიდან სათაურით „სპონდილის საზოგადოების ატმოსფეროს შექმნის შესახებ“.

სასიამოვნოდ იკითხება ვრცელი პუბლიცისტური წერილები: „ქართველთა ხე ცნობადისა“ და „ქართველებს ქართველობა მართებს“, რომლის ავტორები არიან გონელი არახამია და გოროგი კვანტალიანი. გაზეთ „სპონდილის“ ნომრის სტუმარი მწერალი ქალი რენე ტალიაშვილი: „მე შევძელი შემიქნა ციკლი, რომელსაც „ლორთული პუბლიცისტიკა“ ვუწოდებ. ეს არის, თუ შეიძლება ასე ითქვას, გოდების წიგნი, ჩემი ყოველდღიური გაწყობილება და განცდები მხატვრულ სიტყვაში გადავიტანე“ ამბობს იგი. დარეჯან სანაიას „ჩაერვიე „სპონდილი“ ძლიერების და ერთიანობის სიმბოლოა“. შესაძლებლობას აძლევს მწერალ ქალს მისეულ შეფასება მისი ქართველოს გაშინდელ, დღევანდელ, თუ ხვალდღელ დღეს. ითქვას ქართველთა გულისტყვილი დაუტყვიო პოეტ ჯირა ფიცხელას წერაღს

სარედაქციო კომისია
ს ს ს ს ს
გია ბულია
უკვე სამი წელიწადია ცრემლითა და ტყვილით თენდება და ღამდება ყოველი დღე ჩვენთვის, ჩვენსა საყვარელო შვილო, გია... შენ იყავი ჩვენი ერთადერთი იმედი და ნუგეში... შენი მომავლით უნდა გვეხარა, მაგრამ წაწვედი და დაბოვნი გულმოდგინე მშობლები, საფიცარი და, გატან: ჭული ბებია, დამწუხრებული ახლობლები, ძნელია ასე ცხოვრება. ჩვენი ერთადერთი სიწარული როდემდის ციყოთ ასე გატანჯულები?
უანი მშობლები.
შეტ. №18